

Nejvyšší správní soud

Moravské nám. 611/6
657 40 Brno

Elektronicky

Sp. zn.: **1 As 91/2021** Naše zn.: C/2021/023

Navrhovatel – stěžovatel: **Beer Bike Prague s.r.o.**,

Zastoupen:

Odpůrce: **Hlavní město Praha, Magistrát hl. m. Prahy**, IČO: 000
64 581, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, PSČ 110 01

Zastoupen:

Vyjádření odpůrce

Odpůrci byla doručena výzva shora nadepsaného kasačního soudu č.j. 1 As 91/2021-47, ze dne 1.června 2021 k vyjádření se ke kasační stížnosti Navrhovatele ze dne 1. dubna 2021, včetně jejího doplnění ze dne 27. května 2021 (dále „Kasační stížnost“), a to proti rozsudku Městského soudu v Praze, č.j. 8 A 26/2020-192, ze dne 8. března 2021 (dále „Napadený rozsudek“), o přezkoumání opatření obecné povahy vydaného Odpůrcem, č.j. MHMP-2383583/2019/O4/Kf, ze dne 27. listopadu 2019 (dále „OOP“).

Odpůrce předně informuje, že předkládá společně s tímto vyjádřením na výzvu kasačního soudu i příslušný správní spis, který zasílá poštou.

Odpůrce dále činí následující vyjádření:

I.

Úvod

- [1] Odpůrce sděluje, že Kasační stížnost je z důvodu uvedeného v ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, nepřípustná, jelikož Stěžovatel nenamítá, že by se Městský soud v Napadeném rozsudku odchýlil od závazného názoru kasačního soudu a zároveň namítá již takové vady OOP, které byly již v předchozím řízení ze strany kasačního soudu podrobeny soudnímu přezkumu, a to konkrétně rozsudkem Nejvyššího správního soudu, č.j. 1 As 231/2020 – 58, ze dne 20. října 2020 (dále „**Rozsudek NSS**“).
- [2] Odpůrce zdůrazňuje, že Kasační stížnost je nedůvodná, jelikož Napadený rozsudek je plně v souladu se všemi podmínkami předpokládanými právním řádem a není dán jakýkoliv důvod pro jeho zrušení a souhlasí se všemi závěry v Napadeném rozsudku učiněnými.
- [3] Odpůrce pak doplňuje, že Stěžovatel znovu, ryze mechanicky napadá a znovu uvádí ty oblasti, které byly již Rozsudkem NSS plně přezkoumány se závěrem, že jsou plně v souladu s právním řádem.

II.

Obecně k OOP

- [4] Odpůrce pro přehlednost připomíná, že přezkum OOP probíhá dle intencí pěti krokového algoritmu, který v minulosti vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 - 98, č. 740/2006 Sb. NSS, to je
 - a) přezkum pravomoci správního orgánu vydat OOP;
 - b) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání OOP nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti;
 - c) přezkum otázky, zda OOP bylo vydáno zákonem stanoveným postupem (procesní postup správního orgánu při vydávání OOP);
 - d) přezkum obsahu OOP z hlediska jeho rozporu se zákonem – zde hmotným právem;
 - e) přezkum obsahu napadeného OOP z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace).
- [5] OOP, resp. rozsudek Městského soudu č.j. 8 A 26/2020 – 78, ze dne 25. 5. 2020, bylo již ze strany kasačního soudu podrobeno přezkumu Nejvyšším správním soudem. V Rozsudku NSS kasační soud jednoznačně uvedl, že OOP plně **splňuje první čtyři kroky algoritmu přezkumu**, přičemž poslední, pátý krok algoritmu nemůže přezkoumat, jelikož Městský soud se s touto otázkou v odůvodnění nedostatečně vyrovnal. Za tímto účelem byla věc Městskému soudu vrácena.

- [6] Městský soud dle pokynu a závaznosti Rozsudku NSS měl tedy zhodnotit právě poslední, pátý krok algoritmu, tj. zda bylo naplněno hledisko proporcionality.
- [7] Odpůrce zdůrazňuje, že v Napadeném rozsudku Městský soud jednak (i) dodržel závaznost Rozsudku NSS, tj. aproboval, že první čtyři kroky algoritmu přezkumu byly splněny, a dále (ii) provedl přezkum obsahu napadeného OOP z hlediska jeho proporcionality, tj. pátého kroku algoritmu přezkumu, a došel k závěru, že OOP je v souladu i z tohoto hlediska.
- [8] Odpůrce se tak plně ztotožňuje s argumenty a výkladem Městského soudu v Napadeném rozsudku.
- [9] Odpůrce shledává nadbytečným, aby se k pátému kroku algoritmu přezkumu více vyjadřoval, a zdvořile přitom odkazuje na důvody a přezkum provedený Městským soudem v Napadeném rozsudku.

III.

Kc Kasační stížnosti

- [10] Odpůrce ke Kasační stížnosti uvádí, že se jedná obecně pouze o polemiku se závěry učiněnými Městským soudem v Napadeném rozsudku, aniž by tato polemika, hojně vztažena k opatřením vydávaným v souvislosti s pandemií COVID-19, byla relevantní k právě projednávané věci. Jakkoliv nepřísluší Odpůrci se v této věci vyjadřovat k (ne)zákonnosti opatření vydávaných v souvislosti s pandemií COVID-19, má i tak za to, že nelze apriori směšovat nepřezkoumatelnost těchto opatření s právě projednávaným případem, kdy je zcela zjevné, že Napadený rozsudek, jakož i napadené OOP, je plně přezkoumatelný, uvádí nespočet důvodů a vytváří ucelený logický celek o důvodnosti přijetí OOP. Nadto se Odpůrce nikterak nebude vyjadřovat k určité paralele mezi omezení restaurací a omezení plynoucí z OOP, jelikož takové srovnání považuje za zcela nepřiléhavé.
- [11] Odpůrce zdůrazňuje, že Stěžovatel v zásadě volnou úvahou a polemikou napadá Napadený rozsudek, avšak bez jakýchkoliv relevantních podkladů či vyvrácení závěru v něm učiněných, resp. s relevantní argumentací zpochybňující zhodnocení pátého kroku přezkumu napadeného OOP.
- [12] Stěžovatel pak namítá,
 - a) za první, že skutková podstata nemá oporu ve spisech. K tomuto bodu Odpůrce uvádí, že tato otázka již byla podrobena soudnímu přezkumu v rámci Rozhodnutí NSS, který jednoznačně již určil, že napadené OOP touto vadou netrpí, tato námitka je dle názoru Odpůrce bezpředmětná;
 - b) za druhé, že závěry Městského soudu v rámci Napadeného rozsudku jsou v rozporu s předloženými listinami, tj. že provedená zjištění nejsou doložena. K tomuto bodu Odpůrce opětovně uvádí, že závěry soudu byly již podrobeny soudnímu přezkumu v rámci Rozhodnutí NSS. Stěžovatel tak nepřekládá nové skutečnosti a pouze polemizuje s relevantními a odůvodněnými závěry, pro něž bylo OOP vydáno, tato námitka je dle názoru Odpůrce bezpředmětná;
 - c) za třetí, že napadené OOP je nepřezkoumatelné a trpí procesní vadou spočívající v části publikace zahájení řízení o vydání OOP. K tomuto bodu Odpůrce uvádí, že OOP je plně přezkoumatelné, což již určil i sám kasační soud v Rozhodnutí NSS, bod 44,

kdy uvedl, že: „Nejvyšší správní soud závěru městského soudu o nepřezkoumatelnosti napadeného opatření obecné povahy z důvodu nedostatečnosti odůvodnění nepřisvědčil.“ a dále, že případné pochybení při publikaci nemá vliv na samotnou zákonnost napadeného OOP, mj. jak uvedl kasační soud v Napadeném rozsudku, bod 36, tj. „Ke zveřejnění sice nedošlo na úřední desce městské části Praha 4, městský soud ovšem dospěl k závěru, že tato skutečnost neměla vliv na zákonnost napadeného opatření obecné povahy, resp. v daném případě nebyla důvodem, pro který by mělo být napadené opatření zrušeno. S tímto hodnocením se Nejvyšší správní soud ztotožňuje.“ Tato námitka je dle názoru Odpůrce opětovně bezpředmětná;

- d) za čtvrté, nepřezkoumatelnost Napadeného rozsudku, spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatkem důvodů rozhodnutí. K tomuto bodu Odpůrce uvádí, že je zcela zřejmé z logického uspořádání Napadeného rozsudku, z jakých podkladů Městský soud vycházel, jak předmětné skutečnosti hodnotil a jaké z nich učinil závěry. Tato námitka je dle názoru Odpůrce bezpředmětná.

[13] Odpůrce má za to, že shora vytýkané vady Napadeného rozsudku, ostatně i napadeného OOP, nejsou relevantní, jelikož materiálně byly již plně přezkoumány kasačním soudem. Stěžovatel se pak namísto respektování účinného závěru kasačním soudem pokouší podanou Kasační stížností znovu podrobit napadené OOP přezkumu v rozsahu, v jakém bylo již přezkoumáno, tj. aniž by Stěžovatel dodržoval základní mantinely vymezené v přezkumu opatření obecné povahy.

[14] K podrobnému odůvodnění Kasační stížnosti pak Odpůrce pouze doplňuje:

a) bod 3 až 4 (*námitka nepřezkoumatelnosti Napadeného rozsudku*): Není pravda, že Napadený rozsudek je nepřezkoumatelný z důvodu, že nevyvozuje relevantní závěry z absence publikace na úřední desce MěČ Prahy 4. Napadený rozsudek jednoznačně uvádí, že daná skutečnost nemá vliv na zákonnost napadeného OOP, přičemž nemohla ani zasáhnout do veřejných subjektivních práv Stěžovatele z důvodu, že sám Stěžovatel uplatnil řádně a včas jednotlivé připomínky. Stěžovatel tak nemohl z tohoto důvodu být zkrácen na svých právech, ostatně toto již i aproboval kasační soud v Rozsudku NSS.

b) bod 5 až 10 (*námitka neodůvodnění a absence podkladů OOP*): Odpůrce sděluje, že tato otázka byla již řešena plně v Rozhodnutí NSS, viz bod 47 a 49, tj. „Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že napadené opatření obecné povahy obsahuje řádné zdůvodnění, na základě jakých konkrétních důvodů stěžovatel přistoupil k jeho vydání, a rovněž vysvětlení, proč stěžovatel považoval přijatou místní úpravu provozu prostřednictvím dopravního značení za nezbytnou. Toto opatření tedy splňuje požadavky přezkoumatelnosti, resp. dostatečnosti odůvodnění, a není třeba vyžadovat doplnění ověřitelných podkladů, které by tyto důvody blíže prokazovaly.“, tedy tyto námitky považuje Odpůrce za bezpředmětné.

c) bod 12 (*znalecký posudek*): Odpůrci není známo, co by chtěl Stěžovatel provedením znaleckého posudku prokázat, pokud hlavním důvodem pro vydání napadeného OOP bylo zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravy s tím, že právě tzv. pivní kola, nedosahují rychlosti běžného dopravního proudu a hrozí nebezpečí i při vyklizování křižovatek. Znalecký posudek jednoznačně uvádí, že na rovině je

schopnost tzv. pivního kola, dosáhnout maximální rychlosti 13 km/h cca 100 metrů od startu, avšak pouze v průměru 7 km/h cca 10 metrů od startu, přičemž doporučená rychlost odborníky i soudy je v daných místech, tj. v centru města, 30 km/h (viz str. 6 předmětného posudku). Opětovně takový závěr pouze podporuje důvodnost přijatého OOP, jelikož tzv. pivní kolo, není schopno ani v delší dráze dosáhnout ani se přiblížit k doporučené rychlosti, nadto v případě vyklizení křižovatek je rychlost výrazně snížena, což ohrožuje ostatní účastníky dopravního provozu. Odpůrce pak zdůrazňuje, že argumentace Stěžovatele je rozporná, kdy na jedné straně předkládá znalecký posudek, v němž je prokázána velmi nízká rychlost tzv. pivního kola (cca 7 km/h), avšak zároveň na druhé straně (např. bod 30 Kasační stížnosti) sděluje, že tzv. pivní kola, nepředstavují žádnou překážku provozu a nejedná se o pomalu jedoucí vozidlo. Odpůrce pak doplňuje, že tento důkaz mohl a měl předložit Stěžovatel v řízení o vydání OOP, nikoliv až v řízení u kasačního soudu, avšak i tak dané závěry podporují úpravu provozu stanovenou v napadeném OOP.

- d) bod 12 (*existence správního aktu*): Není pravda, že existence správního aktu má v této věci relevantní význam, jelikož dané rozhodnutí míří a chrání v zásadě jiný veřejný zájem, tj. ohrožit život nebo zdraví jiné osoby nebo poškodit majetek. Odpůrce znovu opakuje, že hlavní důvod pro přijetí napadeného OOP je zajištění plynulosti a bezpečnosti dopravního proudu. Stěžovatelem předkládaný správní akt však řeší otázku podávání alkoholu spolucestujícím tzv. pivních kol. Nadto by však nemělo zůstat bez povšimnutí, že sám Stěžovatel dokládá, že sám podává alkoholické nápoje spolucestujícím tzv. pivních kol, a to soustavně. Rovněž pak samo stanovisko Ministerstva vnitra ČR, Odboru bezpečnostní politiky, č.j: MV-84021-5/OBP-2018 ze dne 24.09.2018 adresované Obvodnímu ředitelství Policie ČR Praha I k pivním bike-barům uvádí, jak plyne z daného správního aktu, že: „řidič posuzovaného vozidla je schopen vozidlo zastavit, zpomalit, změnit směr, není však schopen zrychlit nebo udržet konstantní rychlost. Energie je získávána šlapáním, které vykonávají návštěvníci pivního bike-baru na pokyn řidiče. Schopnost ovládat vozidlo tedy není jen v ruce řidiče, ale je částečně odvislá od činnosti návštěvníků bike-baru. Nedílnou součástí řízení pivního bike-baru je tedy získání kinetické energie návštěvníky, kteří se na pohybu vozidla aktivně podílejí, přičemž tato činnost vyžaduje schopnost správně vnímat a pohotově reagovat na vznikající situaci či pokyny řidiče, přičemž i menší oslabení těchto schopností vlivem návykové látky vyvolává ohrožení chráněných zájmů. Možnost ohrožení chráněných zájmů lze v této souvislosti dovodit i ze samotné povahy vozidla, které s ohledem na váhu, jeho rozměry a konstrukci může vytvořit nebezpečnou situaci a způsobit vážné následky na zdraví a majetku (např. kolize s chodcem nebo jiným vozidlem v důsledku nečinnosti návštěvníků bike-baru nebo nedostatečné či okamžité akcelerace potřebné pro rychlý průjezd křižovatkou, vyhnutí se překážce apod.).“ Odpůrce má za to, že přestože Stěžovatel toto rozhodnutí považuje za zcela zásadní pro jeho argumentaci, nevyplývají z něj žádné nové skutečnosti, jelikož rozměr tzv. pivního kola, jeho rychlost aj. nemůže být těmito skutečnostmi vyvráceno. Správní akt pak navíc zcela podporuje závěry Napadeného rozsudku při posuzování proporcionality (bod 87 Napadeného rozsudku);

- e) bod 20 a 25 (*námítka plošné prohibice, absence důkazů – nepředložení statistik*): není pravda, jak uvádí Stěžovatel, že plošná prohibice nějaké činnosti na silnici je nepřijatelná. Odpůrce k tomu uvádí, že je zcela zřejmé, že pozemní komunikace slouží zejména k užití silničními a jinými vozidly a chodci, jak plyne z ustanovení § 5 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Přičemž toto užívání odpovídá obecnému užívání pro běžné dopravní prostředky a v případě, že má být pozemní komunikace užitá specifickým dopravním prostředkem, je nutné mít povolení vydané silničním správním úřadem právě za účelem zvláštního povolení (viz §25 ZoPK). Rovněž sama zákonná úprava počítá s tím, že některé pozemní komunikace není možné využívat dopravními prostředky, které nedosahují minimální provozní rychlosti (např. je dán plošný zákaz účasti cyklistů na dálnici). Nadto, jelikož sama zákonná úprava není schopna reflektovat kazuisticky všechny možné případy užívání pozemní komunikace, dává pravomoc silničnímu správnímu úřadu, aby v odůvodněných případech za účelem zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravního proudu, či i samotných účastníků provozu zajistil tuto bezpečnost, a to i prostřednictvím plošného zákazu ve formě opatření obecné povahy, je-li to pro takový případ nezbytné. Odpůrce, ačkoliv již opětovně odůvodněnost OOP a řádnost podkladů byla řešena v Rozsudku NSS, doplňuje, že právě toto je ten případ, kdy z důvodu rozměrů, rychlosti tzv. pivních kol, dochází k ohrožení plynulosti a bezpečnosti dopravy a jsou zde dány důvody pro zakotvení plošného zákazu, a to obdobně, jako např. zakotvení preventivního zákazu provozu kol na dálnici. K takovému zakazu pak jakýkoliv silniční správní úřad nemusí předkládat konkrétní dopravní nehody, či statistiky, ale již z objektivní povahy dopravního prostředku lze usoudit, že takový jeho provoz je z důvodu zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravního proudu nepřijatelný.

- [15] Odpůrce má ze shora uvedeného za to, že Stěžovatel pouze obecně polemizuje se závěry v Napadeném rozsudku, aniž by předložil jakékoliv relevantní odůvodnění, resp. vadu, pro níž by bylo možné Napadený rozsudek zrušit. Městský soud v Napadeném rozsudku zcela v souladu s pravidly pro přezkum proporcionality dle rozsudku kasačního soudu č.j. 1 Ao 1/2005-98, Sb. NSS 740/2006, ze dne 27. září 2005 podrobil napadené OOP přezkumu, logicky vysvětlil, jaké důvody vzal v potaz a proč rozhodl tak, jak rozhodl. Nadto OOP podrobil z hlediska proporcionality podrobnému přezkumu, a to i v oblasti územního rozsahu. V této části nelze Napadenému rozsudku dle názoru Odpůrce cokoliv vytknout.

S ohledem na shora uvedené tedy Odpůrce žádá, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 8 A 26/2020-192, ze dne 8. března 2021 zamítl pro neodůvodněnost a přiznal Odpůrci nárok na náhradu nákladů řízení.

Praha, 11.06.2021

Hlavní město Praha, Magistrát hl. m. Prahy